

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010377
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818010377.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Jany Mečiarovej Balážovej a Juraja Bođu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. novembra 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1) A. T., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom U. Š. č. XXX, prechodne
bytom C. Q. č. XXX, okres Q.
Q., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v Ústave na výkon trestu odňatia slobody W.,

2) J. Q., nar. XX.XX.XXXX v C. J.,
trvale bytom Q. č. XXX, F. Ž., okres C.
C. J., t.č. bytom Q., T. č. XX/XX,

sú vinní, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný A. T. spoločne s obžalovanou J. Q. v úmysle získať finančné prostriedky osobe U., trvale bytom Q. XX/X, XXXX Q. S. a nestotožnenému občanovi O., žiadateľom o l. v J., ktorí nie sú občanmi X., ani iného L. alebo Q. dohody o A., nemajú trvalý pobyt na ich území, pripravovali vytvoriť podmienky nedovolené zotrvať na území Q.ak, že prostredníctvom sociálnej siete - E. v mesiaci jún 2016 kontaktoval A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. číslo XXX/XX a P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., B. číslo XXXX/XI., okres H., pričom pri osobnom stretnutí v U. ponúkol možnosť v S. sa účelovo zosobášiť s T., za čo dostane finančnú odmenu vo výške 4.000 eur, z ktorých 500 eur mala dostať po zabezpečení dokladov potrebných k sobášu ďalšiu čiastku vo výške 1.000 eur po stanovení dátumu sobáša, následne sumu 1.000 eur za uskutočnenie sobáša a 1.500 eur v prípade povolenia pobytu Q. na území X. s čím súhlasila a P. C. ponúkol možnosť zosobášiť sa s nestotožneným W. za finančnú odmenu vo výške 2.000 eur, obžalovaný A. T. jej pomohol vybaviť rodný list, čestné prehlásenie, že je slobodná, vysvetlil jej podmienky sobášu, že sa nemá o nič starať, on všetko potrebné vybaví, zorganizuje a že bude musieť niekoľko mesiacov s budúcim manželom bývať v spoločnej domácnosti, následne A. R. a P. C. o niekoľko dní odviezol do T. na byt na ulicu U. číslo XXXX/XX, ktorý mala v prenájme obžalovaná J. Q., pričom na ďalší deň ich odviezli do S. kde im ukázali budúcich manželov a oboznámili ich s ďalšími inštrukciami ohľadom sobáša, ale k sobášu nedošlo, pretože si to A. R. a P. C. rozmysleli a taktiež neprevzali žiadne finančné prostriedky,

t e d a

obžalovaní A. T. a J. Q. spoločným konaním, úmyselne organizovali zločin v úmysle získať pre seba alebo iného, priamo či nepriamo, finančnú výhodu osobám, ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky alebo občanmi iného

členského štátu Európskej únie alebo občanmi zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a nemajú trvalý pobyt na území, pomáhali zotrvať na území iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, avšak k pokusu, ani k dokonaniu zločinu nedošlo,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaní A. T. a J. Q. zločin prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný A. T.

Podľa § 208 ods.3 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods.4 Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T 44/2018 zo dňa 07.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaná J. Q.

Podľa § 356 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 2T 106/2017 zo dňa 30.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2017, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní obžalovaní A. T. a J. Q. urobili vyhlásenie podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku tak, že po poučení o ich právach vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaných prijať.

Súd vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal uznesením a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie len ohľadne trestov a náhrady škody, oboznámil sa so správami o povesti na obžalovaných, s odpismi registra trestov.

Súd vzhľadom na vyhlásenie a doznanie obžalovaných A. T. a J.X. ich konanie tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako zločin prevádzachstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 356 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože obžalovaní spoločným konaním úmyselne organizovali

zločin v úmysle získať pre seba alebo iného, priamo či nepriamo finančnú výhodu osobám, ktoré nie sú občanmi Q. alebo občanmi iného W. občanmi W. a nemajú trvalý pobyt na území, pomáhali zotrvať na území iného W. alebo zmluvného štátu Q., avšak k pokusu, ani k dokonaniu zločinu nedošlo.

Obžalovaní A. T. a J. Q. svojím konaním porušili záujem spoločnosti na ochrane pravidiel pobytu cudzincov vrámci W.. Súd u obžalovaného A. T. zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal, túto oľutoval, priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je to, že v minulosti už bol odsúdený a spáchal viac trestných činov. Súd u obžalovanej J. Q. zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznala, túto oľutovala, priťažujúcou okolnosťou u obžalovanej je to, že sa dopustila viacerých trestných činov. Motív konania obžalovaných bol v tom, že obžalovaní takýmto spôsobom chceli zabezpečiť trvalý pobyt na území Q. cudzím štátnym príslušníkom a sebe zabezpečiť finančné prostriedky na svoju obživu a takýmto spôsobom zabezpečiť určité finančné prostriedky aj pre svedkyne.

K osobe obžalovaného A. T. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Dvanásťkrát bol priestupkovo riešený a to v oblasti cestnej premávky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol jedenásťkrát súdne trestaný, pričom išlo spravidla o odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T 44/2018 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K osobe obžalovanej J. Q. súd zistil, že v mieste bydliska o nej bližšie informácie nie sú známe, nebola riešená v priestupkovom konaní. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát súdne trestaná a to rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 2T 106/2017 zo dňa 30.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2017, za rovnakú trestnú činnosť, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného A. B., vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, súd obžalovanému za použitia § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní päť rokov, t.j. pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a v zmysle § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Martine, sp. zn. 13T 44/2018 zo dňa 07.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2018, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, pretože obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil pred vyhlásením predmetného rozsudku. Súd v prípade obžalovaného zistil, že už Okresný súd v Martine použil ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), súd pri ukladaní trestu musel vychádzať zo sadzby 7 rokov až 15 rokov. Aj napriek skutočnosti, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá bola viackrát súdne trestná, avšak vo väčšej miere má tresty zahladené, resp. bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na okolnosti prípadu, vzhľadom na tú skutočnosť, že v tomto prípade išlo len o prípravu trestného činu, preto súd považoval za neprimerane prísne ukladať trest už len v samej spodnej hranici teda 7 rokov, preto súd prihladol na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, podľa ktorého je možné v prípade uznania viny páchatelom podľa § 257 ods.1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), ukladať trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), teda ako v prípade uzavretia schválenia dohody o vine a treste, preto súd využil toto ustanovenie a obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu takto zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z dôvodu, že obžalovaný bol uznaný vinným za zločin, mal ho súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods.4 Trestného zákona. Vzhľadom k narušenosti páchatel'a, vzhľadom na možnosť nápravy obžalovaného, súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovanej J. T., vzhľadom na jej osobu, jej doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, súd obžalovanej za použitia 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsať mesiacov, t.j. pod dolnú hranicu zákonného rozpätia trestnej sadzby, ktorého výkon jej súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu pri strede zákonného rozpätia trestnej sadzby. Z dôvodu, že tejto trestnej činnosti sa dopustila skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede, súd v zmysle § 42 ods.2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Dunajskej Strede, sp. zn. 2T 106/2017 zo dňa 30.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2017, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Súd pri ukladaní trestu musel vychádzať zo základnej sadzby 2 roky až 8 rokov. V prípade obžalovanej sa jedná o osobu, ktorá doposiaľ nebola riešená v priestupkovom konaní, ani súdne trestaná nebola, v danom prípade sa jedná len o prípravu na spáchanie trestného činu, čiže nebezpečnosť jej konania a jej účasť na spáchaní tohto trestného činu bola nízka, preto súd považoval za neprimerane prísne ukladať trest už len v samej spodnej hranici teda 2 roky, preto súd prihliadol na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, podľa ktorého je možné v prípade uznania viny páchatelom podľa § 257 ods.1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), ukladať trest za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), teda ako v prípade uzavretia schválenia dohody o vine a treste, preto súd využil toto ustanovenie a obžalovanej uložil trest pod dolnú hranicu takto zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pokiaľ prokurátor navrhoval uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, súd poukazuje už na horeuvedené dôvody a v neposlednom rade súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že obžalovaná je matkou šiestich detí a uložením nepodmienečného trestu by došlo k rozpadu rodiny a nemal by sa kto o deti postarať.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest u obžalovaného A. T. a uložený podmiennečný trest u obžalovanej J. Q. budú v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaných a splnia aj svoj prevýchovný účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.